

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčnickém právu 1, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2005, č. j. 2005/18394/21, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2005, č. j. 1 Cad 49/2005 - 27,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2005, č. j. 2005/18394/21, a současně podal žalobce návrh na přiznání odkladného účinku žaloby.

Usnesením ze dne 5. 9. 2005, č. j. 1 Cad 49/2005 - 27, Městský soud v Praze zamítl žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žaloby. Žalobce byl řádně poučen, že proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná podle § 104 odst. 3 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti uvedenému usnesení kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá jeho zrušení. Dále stěžovatel žádá o ustanovení advokáta a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) s. ř. s. V kasační stížnosti dále cituje ustanovení Ústavy a Listiny základních práv a svobod, která měla být napadeným rozhodnutím porušena.

Městský soud v Praze kasační stížnost předložil Nejvyššímu správnímu soudu, aniž by odstraňoval vady kasační stížnosti nebo rozhodoval o žádosti žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podání kasační stížnosti nebylo přípustné, neboť podle ustanovení § 103 odst. 3 písm. c) s. ř. s. kasační stížnost není přípustná proti rozhodnutí povahy dočasné. Podle § 73 odst. 1 s. ř. s. podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud není stanoveno jinak. Podle odst. 2 citovaného § 73 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem

nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Rozhodnutí o odkladném účinku žaloby je rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné, jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu – k tomu srov. usnesení ze dne 22. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004 - 172, publikováno ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 507/2005. Dočasnou povahu má tedy i rozhodnutí, jímž byl – jako v případě stěžovatele – návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé; Městský soud v Praze bude pokračovat v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Za této situace nemělo žádný procesní význam rozhodovat o žádosti stěžovatele v kasační stížnosti o ustanovení advokáta a je bez procesního významu rozhodovat o odkladném účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. kasační stížnost žalobce směřující proti usnesení Městského soudu v Praze o nepřiznání odkladného účinku žaloby jako nepřipustnou odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. března 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu